

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 9. april 2015
Sagsnr.: 99

./. Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 20. april 2015.

Med venlig hilsen

Hanne Lauger

SAMLENOTAT
Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 20. april 2015

---

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union og

Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter

- *Tidlig forelæggelse*

KOM(2014) 180, KOM(2014) 179 og KOM(2014) 178

Side 3

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for tørske-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007

- *Generel indstilling*

KOM (2014) 614

Side 22

3. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Kenya

- *Tidlig forelæggelse*

KOM-dokument foreligger ikke

Side 32

4. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Tanzania
- *Tidlig forelæggelse*
KOM-dokument foreligger ikke

Side 36

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI) den 20. april 2015

1. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,**

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union og

Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter

KOM(2014) 180, KOM(2014) 179 og KOM(2014) 178

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. februar 2015. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til en ny økologiforordning. Forslaget lægger op til at fjerne en stor del af de undtagelsesmuligheder, der er i dag, og til øget harmonisering. Der lægges samtidig op til, at kontrollen skal være mere produktorienteret og risikobaseret end i dag bortset fra, at detailbutikker ikke længere skal kunne undtages fra økologikontrol. Der indføres krav om indførelse af et miljøforvaltningssystem på større fødevarer- og fodervirksomheder. Muligheden for at kunne anvende nationale logoer og nationale storkøkkenregler opretholdes. Som et led i tilpasningen til Lissabontraktaten får Kommissionen tillagt beføjelser til udmøntning, dels ved gennemførelsesretsakter med komitéprocedurer, dels ved delegerede retsakter. Forslaget strammer kravene til økologiske produkter, som er importeret fra tredjelande. Produkterne skal med forslaget fremover opfylde bestemmelser, som er identiske med nærværende forslag om en ny økologiforordning. Dog kan der indgås egentlige handelsaftaler med tredjelande, der er baseret på ækvivalente regler. Forordningsforslaget ledsages af en handlingsplan og et oplæg til at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande. Forslaget forventes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark eller resten af EU. Formandskabet har på en række områder ændret forordningsforslaget. Formandskabet forventes at forsøge at opnå tilslutning til en generel indstilling på et kommende råds-møde (landbrug og fiskeri).

Baggrund

Kommissionen har den 24. marts 2014 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, handlingsplan for økologi samt henstilling om økologiaftaler med tredjelande. Forordningsforslaget er modtaget i en dansk sprogudgave fra Rådsekretariatet den 25. marts 2014.

Forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Henstillingen er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 207, stk. 3, og 218, stk. 3 og 4.

Formandskabet forventes at forsøge at opnå tilslutning til en generel indstilling på et kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri).

Nærhedsprincippet

Der er tale om en revision af allerede vedtaget EU-lovgivning, og det er derfor regeringens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Forordningsforslaget

Forslaget fokuserer på øget brug af de økologiske principper. Dette udmøntes ved, at produktionen i højere grad skal baseres på økologiske råstoffer og hjælpestoffer, og ved at mange af de nuværende undtagelsesmuligheder fjernes. Det vil blandt andet berøre områder som brugen af ikke-økologiske frø, indsættelse af ikke-økologiske dyr, anvendelsen af ikke-økologisk foder og nationalt udstedte tilladelser til at bruge op til 5 % ikke-økologiske landbrugsingredienser i fødevarer, og muligheden for at have samtidig drift og for at få nedsat omlægningstiden i særlige tilfælde. Forslaget giver endvidere adgang til at lade kvæg opstalde i bindestalde, når der er tale om mikrovirksomheder¹. Overgangsordninger forventes fastsat af Kommissionen.

Forslaget indebærer, at der indføres grænseværdier for utilsigtede pesticidrester i økologiske produkter. Overskrides disse grænseværdier, kan produktet ikke markedsføres som økologisk. Dermed vil kontrollen bevæge sig fra at være procesorienteret (kontrol af forhold, der indgår i den samlede produktionskæde) til at være mere produktorienteret (kemiske analyser).

Med forslaget udvides forordningens anvendelsesområde fra alene at omfatte varer på Traktatens bilag I, herunder fødevarer, til yderligere at omfatte visse andre relaterede fødevarer- og landbrugsprodukter, som for eksempel havsalt og pollen. Desuden får Kommissionen beføjelser til via delegerede retsakter at supplere og udvide forordningens anvendelsesområde.

Muligheden for at kunne anvende nationale logoer og nationale storkøkkenregler opretholdes.

Kontrolbestemmelserne bliver flyttet til kontrolforordningen (rådsforordning 882/2004), hvorefter Kommissionen bemyndiges til at fastlægge særlige kontrolfrekvenser, som differentieres ud fra en risikovurdering. Forslaget giver ikke, som i den nuværende forordning, medlemsstaterne mulighed for nationalt at fritage detailbutikker, der alene forhandler, men ikke tilbereder økologiske fødevarer, fra kontrol. Virksomheder, der distribuerer økologiske produkter anmeldes særskilt og omfattes af særskilt økologikontrol. Kravet om kontrol af input/output-balance (dokumentationen af, at der er balance mellem indgående og udgående mængder af økologiske varer på virksomhederne) fjernes. Det samme gælder muligheden for at foretage en stikprøvevis krydskontrol af overensstemmelse af mængderegistreringerne hos leverandører og aftagere.

Med forslaget indføres krav om udarbejdelse af et miljøforvaltningssystem på større fødevarer- og fodervirksomheder.

---

¹ Omsætning årligt under 2 mio. € og færre end 10 ansatte.

Forslaget strammer kravene til økologiske produkter, som er importeret fra tredjelande. Produkterne skal med forslaget fremover opfylde bestemmelser, som er identiske med nærværende forslag om en ny økologiforordning. Størstedelen af importen baseres i dag på krav om ækvivalens med EU-reglerne. Fremadrettet forventes ækvivalensbetingelser på import kun anvendt for de tredjelande, som EU indgår økologi-handelsaftaler med.

For små primærproducenter bliver der mulighed for at blive gruppeautoriseret.

Forslaget indebærer, at Kommissionen får tillagt beføjelser til udmøntning, dels ved gennemførelsesretsakter med komitéprocedurer, dels ved delegerede retsakter.

Formandskabets ændringsforslag

Det italienske formandskab fremlagde i december 2014 et kompromisforslag for forslagens artikel 1-19, der trækker i retning af bestemmelserne i den eksisterende rådsforordning 834/2007, idet muligheden for samtidig drift tillades og mange af de nugældende undtagelses- og fleksibilitetsregler opretholdes. Derved lægger kompromisforslaget op til, at det fortsat er muligt at anvende ikke-økologiske frø og avlsdyr, at få nedsættelse af omlægningstiden, og opretholde den nuværende mulighed for at anvende ikke-økologisk foder. Endvidere opretholdes de nuværende krav til selvforsyningsgrad for foder og omlægningsfoder. Herudover indeholder kompromisforslaget den nuværende mulighed for nationalt at udstede tilladelser til at bruge op til 5 % ikke-økologiske landbrugsingredienser i fødevarer. Kompromisteksten lægger op til en skærpelse, idet kun bedrifter med mindre end 50 kvæg kan anvende binstalde. Med kompromisteksten udgår kravet om udarbejdelse af miljøforvaltningssystemer for større fødevarer- og fodervirksomheder.

Det lettiske formandskab har i foråret 2015 fremlagt yderligere kompromisforslag.

Anvendelsesområdet foreslås fastholdt som nuværende produktkategorier i økologiforordningen, dog suppleret med enkelte produkter, som for eksempel gær, kork, vinblade, palmehjerter, humleskud, uforarbejdede huder samt silke, rå uld og - bomuld. Havsalt fjernes samtidigt fra listen. Desuden delegeres det til Kommissionen at supplere anvendelsesområdet, dog alene med produkter, der har en tæt forbindelse til landbrugsmæssige produkter.

I forhold til at afgrænse, hvilke primærproducenter, der vil kunne blive gruppeautoriseret, foreslås at medlemsstaterne kan vælge mellem en omsætningsgrænse på 25.000 €, standardudbytte på 15.000 € eller en hektargrænse på 5 hektar, eller en kombination af disse. Kommissionen skal ved gennemførelsesbestemmelser fastsætte yderligere specifikke krav for blandt andet produktkategorier og afstandskrav. Gruppecertificering dækker også alge- og akvakulturbrug.

En specifik grænseværdi for utilsigtede pesticidrester i økologiske produkter erstattes af, at en sådan tilstedeværelse skal undersøges i forhold til at fastslå kilden til tilstedeværelsen og for at tage stilling til, om produktet fortsat kan mærkes som økologisk. Samtidigt udvides det til at dække forekomst af utilsigtede produkter/stoffer og ikke kun pesticidrester. Der lægges desuden op til, at der skal udarbejdes fælles krav til både analysemetoden og vurderingen af den konstaterede forekomst. Herunder de kriterier, der skal lægges til grund for, hvornår et produkt med en utilsigtet forekomst skal nedklassificeres eller kan bevare den økologiske status.

Herudover skal medlemsstater årligt indberette om fundne kontamineringer og tilhørende sagsopfølgning med henblik på, at Kommissionen med udgangen af 2020 skal udarbejde en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om disse fund samt, hvis relevant, ledsaget af forslag til specifikke grænseværdier. Den oprindeligt foreslåede kompensationsordning udgår af forslaget.

Der lægges endvidere op til en opblødning i forhold til, at for eksempel uddannelsesinstitutioner, forskningsvirksomheder, planteskoler og frøformeringsvirksomheder dels kan dyrke samme plantesorter, og at der for fiskeyngel og avlscentre ikke er krav om forskellige dyrearter på samme enhed (blandet produktion).

Det er foreslået præciseret, at det fortsat kan tillades, at der foretages operative indgreb på dyr, når det sker af hensyn til dyrevelfærd eller personalets sikkerhed. Halekupering, næbtrimning og afhorning anføres.

Kompromisteksten viderefører de i dag gældende muligheder, for at ikke-økologiske dyr, under visse forudsætninger og i en begrænset del af året, kan afgræsse økologiske arealer.

I forhold til importspørgsmålet ændres der ikke på, at importsystemet hovedsageligt skal baseres på identisk regelefterlevelse (compliance). Dog kan Kommissionen i et vist omfang tage hensyn til særlige klimatiske og lokale forhold ved udarbejdelse af reglerne for indholdet af importcertifikaterne.

Formandskabet foreslår, at kontrolbestemmelserne fastholdes i økologiforordningen. Der lægges endvidere op til flere ændringer af kontrolbestemmelserne, heriblandt at kontrollens fokus og tilsynsfrekvensen skal fastlægges ud fra en risikobaseret tilgang. Det vil sige baseret på parametre som; virksomhedsstørrelse, virksomhedstype- og struktur, sammenblandingsfare og tidligere overtrædelser. Konkret lægges der også op til, at detailbutikker skal undtages for kontrol, hvis de udelukkende forhandler færdigpakkede produkter. Der foreslås ligeledes retningslinjer for, hvornår økologiske produkter skal nedklassificeres. Der introduceres en årlig verifikation af overholdelsen af økologireglerne. Denne verifikation skal som hovedregel foretages på et fysisk kontrolbesøg, men kan også være en dokumentkontrol på lavrisikovirksomheder. Alle virksomheder skal dog kontrolleres fysisk mindst hver tredje år.

Kompromisteksten introducerer gennemførelsesretsakter på langt flere områder end det oprindelige forslag fra Kommission, der i vidt omfang indeholdt beføjelser til Kommissionen i form af delegerede retsakter. Kommissionen har dog fortsat en delegation til at fastsætte detaljerede produktionsregler på områder, hvor der endnu ikke er fastlagt økologiske detailregler på fællesskabsniveau. Der sikres mulighed for, at nationale regler kan anvendes i den mellemliggende periode.

Handlingsplanen

Kommissionen har samtidigt med forordningsforslaget fremlagt en handlingsplan for de områder, der ikke skal laves regler for. Handlingsplanen indeholder tre hovedoverskrifter indenfor økologiområdet: 1) Konkurrencedygtighed, 2) Forbrugertillid og 3) Tredjelande / eksport.

Det fremgår af handlingsplanen, at Kommissionen eventuelt vil overveje at lave en kampagne om EU-logoet, hvis forbrugertilliden svækkes. Der forventes ikke at ske en politisk behandling af handlingsplanen, som alene har form af en meddelelse.

Henstillingen til forhandling af aftaler med tredjelande

Kommissionen har yderligere samtidigt med forordningsforslaget fremlagt en henstilling til at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande. Henstillingen blev vedtaget på rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, der er ledende udvalg.

Ordførerens udkast til betænkning og ændringsforslag vil sammen med yderligere ændringsforslag blive behandlet i Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg i de kommende måneder. Landbrugsudvalget forventes at stemme om ændringsforslagene i juli 2015.

Ordføreren i Europa-Parlamentets landbrugsudvalg forventes at fremlægges ændringsforslag med udgangspunkt i, at:

- at opnå en større udbredelse af den økologiske produktion i EU,
- at forbedre reglerne for eksempel at lette omlægningen og for at sikre en dynamisk lovgivning, der langsomt udfaser brugen af ikke-økologiske produkter,
- at der ikke skal fastsættes særlige grænseværdier, men alligevel skal være mulighed for at få udbetalt erstatning ved kontaminering med ikke-tilladte stoffer,
- at der er brug for ændringer i forhold til import,
- at der oprettes et europæisk agentur for kontrol og svindel med økologiske produkter for at styrke det mellemstatslige kontrolsystem,
- at status quo opretholdes i forhold til årlig økologikontrol.

Gældende dansk ret

Økologiloven, jf. LBK nr. 416 af 03/05/2011.

Bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion mv. jf. BEK nr. 716 af 27/06/2012.

Bekendtgørelse om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur mv. jf. BEK nr. 49 af 22/01/2013.

Konsekvenser

Forslaget ventes at kunne få mindre statsfinansielle, erhvervsøkonomiske, lovgivningsmæssige og administrative konsekvenser.

For myndighederne forventes mindre administrative forenklinger på enkelte punkter. Det var oprindeligt foreslået af Kommissionen, at undtagelsesbestemmelserne skulle udfases, men der lægges nu op til, at undtagelserne videreføres. Derfor kan der ikke forventes, at der skal bruges væsentligt færre ressourcer til udarbejdelse af dispensationer i primærproduktionen. Der lægges ikke op til generelle forenklinger for producenterne. Den principdrevne linje i Kommissionens oprindelige forslag ville kunne indskrænke fleksibiliteten for de økologiske producenter

og begrænse udviklingsmulighederne for økologien. Men i kompromisforslaget lægges der ikke længere op til væsentlige begrænsninger i fleksibiliteten.

En delegation til Kommissionen til at fastsætte detaljerede produktionsregler på områder, hvor der endnu ikke er udarbejdet detailregler på fællesskabsniveau, kan være bremsende for den nationale udvikling, hvis medlemsstaterne ikke samtidigt får mulighed for at fastsætte nationale regler i den mellemliggende periode. Denne mulighed er dog givet i det seneste kompromisforslag. Delegerede retsakter på dette område kan desuden indebære øgede omkostninger for myndighederne og erhvervet i Danmark.

Der indføres lettelser for små primærproducenter, der ventes at få mulighed for at blive gruppeautoriseret, hvilket forventes at reducere byrder for meget små landbrug. Ordningen forventes ikke at få nogen videre betydning i Danmark, idet de fleste økologiske landbrug er af en vis størrelse.

I Kommissionens oprindelige forslag var der krav om udarbejdelse af et miljøforvaltningssystem for de større fødevarer- og fodervirksomheder. Kravet om udarbejdelse af et miljøforvaltningssystem opretholdes ikke i det seneste kompromisforslag.

Kommissionens oprindelige forslag om at indføre særlige pesticidgrænseværdier i økologiske produkter er i kompromisforslaget ændret til, at der skal sikres en mere ensartet håndtering af analyseresultat og sporing. Dog skal medlemsstaterne som noget nyt årligt indrapportere omfang og årsag til kontamineringsfund. Kommissionen vil på den baggrund udarbejde en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af 2020, ledsaget af forslag til særlige grænseværdier, såfremt dette viser sig relevant.

Det præcise omfang af de administrative konsekvenser for virksomheder og myndigheder vil generelt afhænge af de regler, som Kommissionen efterfølgende kan fastsætte via gennemførelsesbestemmelser.

Kravet om, at alle detailbutikker skal omfattes af kontrollen samt indførelsen af en mere risikobaseret kontrol, kan influere på udgifterne for myndigheder og erhverv. Såfremt alle detailbutikker skal omfattes af økologikontrol, vil det medføre øgede kontroludgifter samt administration for butikkerne, hvilket vil begrænse villigheden til at forhandle økologiske produkter. Indførelse af krav om, at distribution skal anmeldes særskilt og omfattes af økologikontrol kan ligeledes influere på udgifterne for myndigheder og erhverv. De økonomiske konsekvenser skal i begge tilfælde generelt analyseres nærmere. Der lægges nu op til, at detailbutikkerne skal undtages for kontrol, hvis de udelukkende forhandler færdigpakkede produkter.

En vedtagelse af forslaget forventes at kunne medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning til den endelige forordning.

Forslaget forventes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark eller resten af EU.

Høring

Sagen har været i høring i § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri), Det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg, Det Økologiske Fødevareråd og på høringsportalen.

Landbrug & Fødevarer har givet udtryk for et klart ønske om at fastholde den årlige økologikontrol for bedrifter med afsætning, og kan således ikke bakke op om forslaget om en risikobaseret tilgang til fastlæggelse af kontrolfrekvens for økologikontrollen.

Landbrug & Fødevarer mener, at den årlige kontrol er en meget stærk og tydelig salgsparemeter i forbindelse med økologi. Netop den årlige kontrolindsats er en af de stærkeste og letteste kommunikerbare indsatser, og den kan dermed understøtte økologiens troværdighed og fastholde den høje forbrugertillid. Dette gælder på hjemmemarkedet såvel som på eksportmarkederne i både EU og tredjelande. Landbrug & Fødevarer vurderer således ikke, at overgangen til risikobaseret kontrol vil understøtte erhvervets mulighed for at øge det økologiske salg.

Landbrug & Fødevarer bakker dog op om, at der i forbindelse med den årlige økologikontrol arbejdes med en risikobaseret tilgang på det specifikke kontrolbesøg, således at kontrolindsatsen på den enkelte bedrift kan variere afhængigt af en vurderet risiko i forhold til eventuel uoverensstemmelse med økologireglerne.

Landbrug & Fødevarer kan støtte, at der fokuseres på de økologiske principper, men er uenig i, at det skyldes en manglende forbrugertillid til økologiske produkter, og at det skal være begrundelsen for at fjerne en række af de nuværende undtagelser. Landbrug & Fødevarer mener, at Kommissionen i den forbindelse har lagt alt for stor vægt på resultatet af den offentlige spørgeundersøgelse.

Landbrug & Fødevarer finder, at der fortsat skal sikres gode vilkår for at opretholde den økologiske produktion og for at fremme omlægningen til økologisk produktion. Derfor skal muligheden for at have samtidig drift af en økologisk enhed og en ikke-økologisk enhed opretholdes, ligesom muligheden for at få nedsat omlægningstid skal bevares. Reglerne for brug af omlægningsfoder og krav til foder fra egen bedrift bør heller ikke skærpes. Stramningerne er unødvendige og vil være en barriere for udvidelse og vækst inden for det økologisk dyrkede areal.

Indførelsen af et miljøforvaltningssystem for økologisk erhvervsdrivende må ikke skabe uensigtsmæssige udfordringer og omkostninger for virksomhederne. Økologierhvervet skal desuden have indflydelse på de krav, der lægges ind i systemet.

Landbrug & Fødevarer er ikke enig i, at det er undtagelsesmulighederne, der generelt skaber ulige konkurrencevilkår. Dog er håndteringen på plantematerialeområdet for uens, og at der skal være en særlig indsats og strategi for gradvist at øge andelen af økologisk plantemateriale på EU-niveau. Der ses især ulige konkurrencevilkår, hvor det er de enkelte medlemsstater, der fastsætter kriterierne, for eksempel langsomvoksende fjerkræracers og krav til udearealer til æglæggende høner.

Samme betragtning gælder i forhold til en overgang til brug af 100 % økologiske dyr til indsættelse i økologiske besætninger. Mulighederne skal vurderes inden for de enkelte sektorer, og der skal tages stilling til strategi og overgangsperiode. Kravet er særligt problematisk for svin, hvor det vil være en udfordring at få adgang til en tilstrækkelig genetisk variation, hvis ikke der kan suppleres med ikke-økologiske hunde.

Landbrug & Fødevarer ønsker at bevare økologikontrollen som en procesorienteret kontrol. Foreningen er skeptisk i forhold til at fjerne kravet om et årligt kontrolbesøg, og kan ikke støt-

te, at der indføres en særlig grænseværdi for utilsigtede pesticidrester. Foreningen mener desuden, at det fortsat skal være muligt for medlemsstaterne at fritage detailbutikker fra økologikontrol, og at økologikontrollen med fødevarer virkninger fortsat kan gennemføres smidigt som en integreret del af den offentlige fødevarerkontrol.

I forhold til delegering af beføjelser til Kommissionen er Landbrug & Fødevarer særligt skeptisk over for, at delegation i relation til produktions- og kontrolregler, da det kan få væsentlig betydning for producenter og virksomheder – og derfor kan anses for at være centrale dele i den lovgivningsmæssige retsakt. Det er i øvrigt uklart i hvor høj grad medlemsstater og interessenter vil blive inddraget, jf. forslaget artikel 36. Landbrug & Fødevarer peger særligt på, at artikel 2, 7, 10, 11, 12, 13, 16 og artikel 19 har dansk interesse.

Landbrug & Fødevarer finder desuden, at tryneringning af søer fortsat skal være muligt, og at der ikke specifikt skal være krav om rodemateriale i løbegårde til svin. Specifikt i forhold til den danske ægproduktion skal daggamle kyllinger fortsat kunne omlægges. Kravet om, at der i økologisk rugeægsproduktion skal være adgang til udearealer, vil være vanskelig af hensyn til den danske salmonellastatus. Kravet til udeareal og flokstørrelse bør ikke strammes i forhold til de gældende danske regler for økologisk opdræt. Belægningsgraden i etagesystemer ønskes opretholdt som nuværende dansk praksis.

Der bør ikke indføres et forbud mod afhorning af kvæg. Foreningen kan heller ikke støtte, at muligheden for samgræsning med økologiske og ikke-økologiske dyr bliver tidsbegrænset og, at de ikke-økologiske besætninger skal leve op til særlige miljøkrav.

I forhold til akvakultur ønskes den nuværende mulighed for at anvende farve fra naturlige kilder til indfarvning af fisk inden for grænserne af deres fysiologiske behov, opretholdt.

Under medicinreglerne bør der gives mulighed for at bruge særlige produkter og hjælpestoffer, som for eksempel fysiske midler som Orbesealer til forebyggelse af yverbetændelse. Desuden skal de biodynamiske præparater fortsat kunne anvendes.

Landbrug & Fødevarer savner målsætninger for den økologiske produktion i EU i Kommissionens handlingsplan. En målsætning kunne være, at øge andelen af økologisk areal i EU fra de nuværende ca. 6 % til 12 % til 2024. Handlingsplanen bør desuden have klare mål for at udvide kendskab til EU- logoet, ligesom den skal forholde sig yderligere til udfordringerne med overgang til brug af 100 % økologiske dyr og økologisk plantemateriale.

Import baseret på identisk regelopfyldelse støttes, idet der dog skal sikres gode muligheder for samhandel med 3. lande, der understøtter høj troværdighed bag produkterne. Tilstrækkelige overgangsperioder (4-5 år), skal sikre, at ændringerne ikke får negativ indflydelse på importen fra disse lande (pt. ækvivalens). Det bør undgås, at eksporten ud af EU gøres besværlig, fordi EU opbygger for stramme og administrativt besværlige regler ved import (identisk regelopfyldelse).

Landbrug & Fødevarer bakker derfor også op om, at der fremover sker en forbedring af sporbarheden ved import af økologiske varer, da dette også er afgørende for økologiens troværdighed. Udveksling af data og administrative procedurer kan være en måde at øge sporbarheden

på, men det må dog ikke blive så administrativt besværligt, at det kan få karakter af teknisk handelshindring overfor tredjelændene.

Landbrug & Fødevarer savner klima og naturindsatser i Kommissionen forslag. Det ligger implicit i økologiens principper, at natur og klima i særlig grad skal varetages i den økologiske produktionsform, men i de eksisterende reguleringer og i Kommissionens nye forslag, er indsatser mod konkrete handlinger undladt. Landbrug & Fødevarer havde derfor gerne set, at der i den kommende forordning blev taget de første bevægelser mod reguleringer der sikrer øget fokus på klima- og naturindsatser i økologien.

Angående det italienske kompromisforslag anfører Landbrug & Fødevarer, at det indeholder mulighed for at have samtidig drift af en økologisk og en ikke-økologisk enhed, men det muliggør ikke samtidig drift, som det ifølge foreningen kendes fra Danmark. Det er ifølge Landbrug & Fødevarer væsentligt, at retten til samtidig drift ikke begrænses til særlige produktionsformer eller til mindre landbrug. Samtidig drift er en god mulighed, også for store bedrifter, at omlægge bedriften i etaper. Foreningen bemærker, at det for eksempel kan være nødvendigt, hvis eksisterende husdyr og staldsystemer endnu ikke kan tages ud af konventionel produktion, eller hvis der er længerevarende kontrakter på konventionel produktion.

Landbrug & Fødevarer mener, at havsalt bør fjernes fra forordningens anvendelsesområde. Havsalt er et mineral og bør ikke kategoriseres som et landbrugsprodukt. Der foreligger ikke retningslinjer for produktion af økologisk havsalt, og foreningen påpeger, at det vil skabe forvirring, hvis havsalt underlægges anvendelsesområdet, mens stensalt og sydesalt holdes udenfor. Grundlæggende forventer foreningen, at kategorisering af økologisk salt, vil gøre det unødvendigt kostbart og administrativt besværligt for fødevarer virksomheder, der anvender salt i deres økologiske produkter.

I forhold til særlige grænseværdier for utilsigtede stoffer i økologiske produkter, er det ifølge Landbrug & Fødevarer væsentligt at fastholde, at der ikke ønskes særlige grænseværdier for de økologiske produkter. Landbrug & Fødevarer er enige i, at uønskede stoffer som udgangspunkt ikke bør forekomme, men mindre baggrundsforurening vil ifølge foreningen være uundgåeligt i visse tilfælde, og en nul-forekomst vil være utænkelig. Landbrug & Fødevarer bakker op om, at der arbejdes for fælles krav til både analysemetoden og vurderingen af den konstaterede forekomst, men som udgangspunkt ønsker foreningen at fastholde den procesorienterede kontrol af den økologiske producents handlinger, og i mindre grad fokusere på kontrollen af slutproduktet.

I kompromisforslaget fra det italienske formandskab er holdningen til årlig kontrol uafklaret. Landbrug & Fødevarer vil gerne endnu engang pointere vigtigheden af at fastholde den årlige kontrolfrekvens, men samtidig indføre øgede muligheder for en risikobaseret tilgang på de enkelte kontroller. Økologikontrollen er ifølge Landbrug & Fødevarer blandt de stærkeste kort i forhold til at opretholde økologiens troværdighed, både herhjemme og på fjerne markeder.

I forhold til særlige danske forhold, vil Landbrug & Fødevarer gerne opfordre til øget fokus på de områder, hvor der på grund af nationale fortolkningsmuligheder opleves manglende harmonisering og potentiel konkurrenceforvriddning. Det er eksempelvis i forhold til definitionen af langsomvoksende fjerkræ racer, krav til udearealer til æglæggende høner og muligheder for økologisk honningproduktion. Her er det ifølge Landbrug & Fødevarer i vid udstrækning danske

producenter, der er udfordret, og det kan derfor ikke forventes, at øvrige medlemsstater vil sætte særligt fokus på disse områder. Det samme gør sig ifølge Landbrug & Fødevarer gældende for de foreslåede regler for opdræt af økologiske hønniker, hvor den danske produktion vil blive alvorligt klempt, hvis de foreslåede regler i den kommende forordning træder i stedet for de eksisterende regler i den danske bekendtgørelse. Da Danmark ifølge Landbrug & Fødevarer stort set er det eneste land, der indtil nu har produceret økologiske hønniker, er det væsentligt med et særligt dansk fokus på udfordringerne.

Økologisk Landsforening er positiv over for, at Kommissionen med sit forslag fastslår, at de økologiske mål og principper skal have en fremtrædende placering i reguleringen af det økologiske landbrug. Økologisk Landsforening finder dog ikke, at det afspejler sig tilstrækkeligt i forslaget, der kun i begrænset omfang rykker økologien tættere på målsætningerne. Forslaget indeholder tiltag, der kan gøre det vanskeligt at opretholde den eksisterende produktion. Ud fra en samlet betragtning mener foreningen, at der er basis for at overveje en afvisning af forslaget, idet det vil kræve mange ressourcer at tilpasse det, så der ikke opstår utilsigtede skadelige effekter i forhold til erhvervet, og fordi forslaget ikke i tilstrækkelig grad giver økologien et løft.

Foreningen er positiv overfor, at der skal iværksættes et målrettet avlsarbejde inden for både husdyrproduktion og planteavl. EU bør dog medvirke med midler og politik, som støtter op om initiativet.

Foreningen mener, at det er væsentligt, at der ikke foretages ændringer, der gør det sværere at lægge om, og kan ikke støtte indskrænkningen for, hvornår der kan gives nedsat omlægningstid. Omlægningstiden for udearealer til enmavede dyr skal fortsat kunne nedsættes til 6 måneder. Omlægningsfoder skal kunne anvendes som i dag, dog gerne med den stramning, at foder fra førsteårs omlægning kun kan bruges med op til 20 % pr. dag. Foreningen peger på at indførelsen af skrappe restriktioner på anvendelsen af eget omlægningsfoder i øvrigt står i kontrast til, at der samtidigt med foreslås høje selvforsyningskrav.

Foreningen er positiv overfor, at der skal udarbejdes en miljøreddegørelse for firmaer, der fremstiller og forhandler økologiske produkter. Definitionen betyder dog at størsteparten af virksomhederne ikke omfattes af kravet, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Økologisk Landsforening ser gerne, at der også formuleres egentlige energi- eller klimakrav, eller krav om en klima- og energihandlingsplaner, på primærbedrifterne og på akvakulturbrugene.

Økologisk Landsforening er som udgangspunkt enig i, at hele bedriften skal drives økologisk, så længe der er tale om den erhvervsmæssige del af bedriften. Landbrugsskolerne mulighed for at have en økologisk produktion må ikke indskrænkes. Ligeledes er det vigtigt, at forskningsinstitutioner både kan have en økologisk og en konventionel produktion. Foreningen kan dog acceptere at kravet falder helt bort, da et krav vil medvirke til at bedrifterne splittes op i en økologisk og en ikke økologisk enhed, og det i virkeligheden gør det sværere at kontrollere, at der ikke finder svindel sted.

Foreningen kan støtte, at der er krav om, at der skal operettes en såsædsdatabase og at der i øvrigt er initiativer, der understøtte anvendelsen af økologisk såsæd. Foreningen bakker også op om, at der indføres en form for gruppekontrol.

Det er positivt, at slutfedning af drøvtyggere ikke længere må foregå på stald. Økologisk Landsforening kan ikke bakke op om, at mikrovirksomheder kan holde dyr i bindestalde – da definitionen er for bred. Muligheden bør kun være til rådighed for meget små dyrehold eller særlige regionale forhold, der forhindrer, at staldene bygges om til løsdrift. Økologisk Landsforening finder det desuden ud fra en sikkerhedsbetragtning meget diskutabelt, at afhorning forbydes.

Økologisk Landsforening foreslår, at der indarbejdes en bestemmelse om at vurdere behovet for kastration af pattegrise inden 2020 med henblik på at undersøge, om der kan indføres et forbud mod kastration i økologisk produktion.

Økologisk Landsforening finder, at fleksibilitetsmulighederne i højere grad skal forholde sig til, at EU udgør et meget heterogent billede. Det er nødvendigt at finde en intelligent løsning, der sikrer et højt minimumsniveau samtidigt med, at der sker en fortsat udvikling på vilkår, der sikrer, at økologien kan vokse i alle lande. Foreningen foreslår konkrete overgangsordninger, der muliggør, at nogle lande på fastlagte betingelser skal kunne få længere tid til at tilpasse sig nye strammere krav. Forslaget skal imødegå, at der skabes og næres behov for supplerende private regler. Økologisk Landsforening finder det uheldigt, hvis EU's regler lægger op til, at der skal være private regler i supplement til EU's regler. Det er foreningens ønske, hvis det ikke kan komme med i denne ombæring, at det indskrives i Kommissionens handlingsplan for økologi, hvordan behovet for en fleksibel tilgang skal håndteres.

Økologisk Landsforening er ikke gået detaljeret ind i kontrolbestemmelserne, men finder, at detailbutikker fortsat skal kunne undtages fra kontrol. Landsforeningen ser åbent på, om kravet om et årligt kontrolbesøg skal opretholdes eller erstattes af en risikobaseret kontrol. De nærmere krav skal dog i givet fald undersøges nærmere. Foreningen ønsker at bevare en procesorienteret kontrol fremfor en produktorienteret kontrol. Foreningen kan ikke bakke op om, at der indføres særlige grænseværdier for pesticidrester, der skal udelukke produkter fra at blive markedsført som økologiske. Økologien skal alene tage ansvar for ikke at anvende pesticider, og ikke for det øvrige landbrugs anvendelse af pesticider. Forekomst af pesticidrester skal foranledige en afdækning af, om det kan skyldes overtrædelse af forbuddet mod anvendelse af pesticider, men ikke til automatisk nedklassificering af det økologiske produkt. Foreningen er endvidere skeptisk overfor den foreslåede erstatningsordning.

Foreningen støtter, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter, der dækker de produktioner, som allerede ligger i det foreliggende forslag. Foreningen har hæftet sig ved, at beføjelsen skal ske under inddragelse af eksperter og med høringer af medlemsstater undervejs.

Det er vigtigt, at medlemsstaterne fortsat kan vedtage regler for produktioner, der ikke er direkte omfattet af fælles EU regler. De danske regler for levekyllinger og flodkrebs er eksempler på områder, hvor Danmark i mangel af fælles EU regler har fastsat nationale bestemmelser. De danske regler skal selvfølgelig kunne fastholdes ind til der vedtages fælles EU regler på disse områder, men der kan være andre områder, der endnu ikke er dækket af EU regler, og her skal det ligeledes være muligt at fastsætte nationale bestemmelser.

Økologisk Landsforening kan ikke støtte den del af forslaget, der kræver, at tredjelande skal overholde EU's regler for økologisk produktion identisk og ønsker at opretholde systemet med ækvivalensvurdering i forbindelse med import. Udviklingslande vil ikke have mulighed for at

skulle overholde alle regler i EU's økologiforordning, da landenes klima og struktur m.m. er helt forskelligt i forhold til Europas. Økologisk Landsforening finder det urealistisk, at EU formår at etablere bilaterale ækvivalensaftaler med alle de lande, hvorfra der i dag foregår import inden for en rimelig tidshorizont, og forventer, at det samlet fører til en betydelig reduktion af det økologiske vareudbud i EU. Incitamentet for at videreudvikle kravene i det økologiske regelsæt svækkes, da introduktion af nye krav i EU, direkte vil kunne ramme muligheden for at fortsætte en import etableret, inden de nye krav blev indført. Økologisk Landsforening mener derfor, at fokus skal rettes mod eventuelle opstramninger i forbindelse med godkendelse af kontrolorganerne og udveksling af oplysninger med disse.

Foreningen mener, der er behov for at finde en mere dynamisk og smidig proces for vedligeholdelse af bilagene over tilladte input, hjælpestoffer og ikke økologiske ingredienser. Foreningen foreslår, at det kan ske ved at medlemsstaterne ud fra fastlagte kriterier kan beslutte, hvilke produkter de vil tillade. Beslutningen skal notificeres i de øvrige lande, og en tilladelse vil være gældende i alle lande. Produktet kan kun opføres på listen, hvis der er opbakning fra alle lande. Såfremt der er indvendinger kan forslaget følge den nuværende procedure med behandling af EGTOP. Der er endvidere behov for, at der tages aktivt stilling til anvendelsen af nanoteknologi i økologien.

Af hensyn til sygdomsrisiko og forsyningssikkerhed er der behov for at overveje, om verandaer – skal kunne erstatte egentlige udearealer, når der er tale om avlsproduktioner. Økologisk Landsforening henviser i øvrigt til den danske indstilling til EU fjerkræregler, som blev udarbejdet af Plantedirektoratet under inddragelse af erhvervet i Danmark, idet foreningen mener, at denne indstilling skal ligge til grund for den danske holdning til det fremlagte forslag.

Økologisk Landsforening finder det meget problematisk, at der er stillet vidtgående krav til størrelsen på udearealet til hønniker. Det bør ikke være større, end det man i dag kræver i Danmark, og arealkravet til slagtekyllinger bør tilsvarende sættes ned, så det følger arealkravet til hønniker.

Forslaget indeholder et afstandskrav til nærmeste udgangshul i huset. Økologisk Landsforening vil gerne stille spørgsmålstejn ved, om dette er nødvendigt. Hvis kravet til udgangshuller stilles i forhold til nyttearealet, vil denne relation lægge begrænsninger på udformningen af huset. I den forbindelse skal det bemærkes, at der er inkonsekvens i formuleringen af krav til udgangshuller, idet der både står "poultry house available to the birds" og bare "house".

Økologisk Landsforening noterer sig, at kravet til selvforsyning med foder er hævet væsentligt fra 20 – 60 %, når der er tale om enmavede dyr, men såfremt Danmark kan fastholde sin nuværende definition på opfyldelse af selvforsyningskravet har Økologisk Landsforening ikke nogen indvendinger mod dette.

Økologisk Landsforening mener, at kravet til materialer, der anvendes til bistader, skal beholdes, som det er nu, det vil sige, at de hovedsageligt skal være lavet af naturlige materialer.

Økologisk Landsforening kan ikke støtte, at der sættes begrænsning på antal antiparasitære behandlinger hos fisk. Parasitære behandlinger er netop holdt ude af behandlingsregnskabet,

når det handler om landbrugsdyr, det samme må gøre sig gældende inden for akvakultur. Foreningen mener at den nuværende mulighed for at anvende naturligt astaxanthin bør genindsættes.

De biodynamiske præparater skal fortsat kunne bruges. Der skal endvidere også fremadrettet skal være mulighed for fælles afgræsning. Foreningen ønsker endvidere at opretholde nuværende håndtering af GMO-forbud, der er fortsat behov for en form for dokumentation for GM-frihed.

Økologisk Landsforening har suppleret og justeret nogle af de tidligere afgivne høringskommentarer. Økologisk Landsforening ser gerne, at der laves en undtagelse for så vidt angår anvendelse af visse allopatiske lægemidler, således at disse kan anvendes forebyggende. Det drejer sig om midler, der alene har en fysisk virkning som for eksempel orbesealer, der skal forebygge yverbetændelse. Visse diæetiske fodermidler bør tillades til økologisk husdyrhold. Økologisk Landsforening mener, at der skal udarbejdes krav til emballager, der vil kunne være problematiske i forhold til sundhed og eller miljø mm. Der bør indsættes krav om, at der etableres EU forsyningsdatabaser på såvel frø- som planteforneringsmateriale og på fiskeyngel.

Økologisk Landsforening ser gerne, at kravet om årligt kontrolbesøg opretholdes. Foreningen er dog positiv over for, at omfanget af besøget planlægges ud fra historikken og karakteren af bedriften og eller virksomheden.

Økologisk Landsforening finder, at delegerede beføjelser til Kommissionen som udgangspunkt bør omfatte redigering af positivlisterne og ikke kontrol- og produktionsreglerne, da disse bestemmelser menes at have væsentlig betydning for økologien.

Samlet set mener Økologisk Landsforening, at forslaget som det er fremlagt, er skadeligt for økologien. Derudover indeholder forslaget ingen initiativer på de områder, som burde løftes, hvis økologien skal udvikles. Økologisk Landsforening henviser i den forbindelse til klima-, natur- og emballagekrav, fleksibilitet via regler for ikrafttrædelse af nye krav i lande med begrænset økologi, og indarbejdelse af en smidigere model for opdatering af positivlisterne i økologiforordningen.

Hvad angår det italienske formandskabs kompromisforslag vurderer Økologisk Landsforening at det fortsat indeholder problemer på centrale områder.

Økologisk Landsforening kan ikke bakke op om forslaget fra det italienske formandskab om at fastholde de nuværende krav til selvforsyning med foder. Det er et grundlæggende princip i økologien, at det skal indrettes i lokalt tilrettelagte systemer, at anvendelsen af eksterne ressourcer skal begrænses, og at husdyrproduktionen skal baseres på en nøje sammenhæng mellem denne produktion og jordarealerne og fodring af dyrene med økologiske afgrøder, der er produceret på samme bedrift eller på nærliggende økologiske bedrifter. På den baggrund stiller foreningen sig uforstående over for et forslag om at fastholde bestemmelser, der ikke stemmer overens med principperne. Økologisk Landsforening mener derfor, at Kommissionens forslag i forhold til selvforsyning med foder skal fastholdes.

Økologisk Landsforening mener, at det er vigtigt, at det reviderede forslag forpligter medlemsstaterne til at fastsætte krav, der giver garanti for, at det økologiske landbrug forholder sig

aktivt til, hvordan det kan styrke eller bevare naturindholdet på økologiske bedrifter, og at medlemslandene forholder sig til, hvordan de økologiske bedrifter kan bidrage til et reducere klimaforandringerne. Foreningen mener ikke, at det er muligt at stille de samme krav i alle lande, da der er tale om forhold, som vekselvirker med forskel på geografi og klima med mere. Dette bør fremgå af notatet, da et forslag om enslydende krav vil kunne forhindre, at forslaget kan tiltrædes.

Økologisk Landsforening vurderer, at formandskabets kompromisforslag i slutningen af 2014 fortsat indeholder problemer på centrale områder. Flere af de områder, som formandskabet har foreslået ændringer på, vil fortsat skulle justeres, for at foreningen finder det tilfredsstillende.

Økologisk Landsforening mener fortsat, at forslaget til en revideret økologiforordning har en karakter, så det bør trækkes tilbage. Det indeholder ikke initiativer, der berettiger, at det skal gennemføres. Økologisk Landsforening finder, at der er små forbedringer i kompromisforslagene, men fortsat for mange alvorlige problemer. Det er fortsat Økologisk Landsforenings opfattelse at de ressourcer, der skal anvendes, til at ændre det problematiske forslag ikke står mål med resultatet. Forslaget bør ifølge Økologisk Landsforening erstattes af et fokuseret forslag, der samtidigt indeholder initiativer, der stiller økologien stærkere som garanti for initiativer inden for natur og klima og som forholder sig til emballering af økologiske fødevarer samt næringsstofforsyning til økologien med tanke på at sikre gode muligheder for, at økologi kan indgå i en genanvendelse af organiske restprodukter.

Økologisk Landsforening mener, at målet om at harmonisere reaktioner på fund af pesticidrester bør håndteres under kontrolbestemmelserne, og at det er vigtigt, at dette udtrykkes meget tydeligt under forhandlingerne om forslaget.

Økologisk Landsforening finder det er hensigtsmæssig at erstatte bedriftsstørrelsen på bedrifter, der kan indgå i gruppekontrol med loft på omsætningen, men det er uklart, om det er muligt at finde et meningsfyldt loft, der kan anvendes på tværs af medlemsstaterne. Økologisk Landsforening mener, at loftet på omsætning eventuelt kan kombineres med et krav om, at der bedriftens produkter afsættes gennem direkte salg.

Økologisk Landsforening stiller sig uforstående over for den store fokus på risiko for problemer med forbrugertilliden. Økologisk Landsforening mener, at den største trussel for forbrugerbakningen er, at regelsættet forhindrer dynamisk udvikling, da det er vanskeligt at tage initiativer i retning af at styrke indsatsen, der ligger i direkte forlængelse med de økologiske principper, såsom natur, klima, genanvendelse af organiske restprodukter, emballagekrav. Foreningen mener, at man i den sammenhæng bør forholde sig til behovet for at styrke de økologiske principper i EU, og samtidig med, at der tages hensyn til, at der hele tiden optages nye medlemsstater, som skal kunne starte en økologisk produktion.

Økologisk Landsforening konstaterer, at kompromisforslagene indeholder en række forbedringer i den forstand, at visse af de nuværende krav videreføres. Det indeholder dog ikke forbedringer i den forstand, at det løfter økologien eller giver et fundament for en videre dynamisk udvikling.

Økologisk Landsforening mener derfor ikke, at forslaget har en karakter, så det bør nyde opbakning. Hvis der skal vedtages en ny økologiforordning, så bør nedenstående ifølge foreningen indgå i arbejdet:

- Genindførelse af krav om miljøstyringssystemer.
- Indførelse af bestemmelser, der sikrer udmøntning af klima og naturkrav
- Mulighed for at gennemføre anvendt forskning og forsøg uden at produkterne mister økologisk status. Det er vigtigt for at styrke udviklingsmulighederne for økologi.
- Regler for transport af dyr til slagting og ophold på slagteriet
- Mulighed for at forbyde visse indholdsstoffer i emballage til økologiske produkter
- Mulighed for at få en hurtig godkendelse af simple produkter, som umiddelbart forekommer at være i fuld overensstemmelse med de økologiske mål og principper
- Sikre medlemsstater adgang til at anmode om en længere overgangsordning, når der vedtages nye økologiregler, hvis der er tale om en medlemsstat med en meget ubetydelig økologisk produktion
- Krav om, at der ligesom med såsæd skal oprettes en database for fiskeyngel
- Medlemsstaterne bør selv kunne vedtage detailregler på områder, der endnu ikke er omfattet af regler i økologiforordningen
- Fjernelse af kravet om bedøvelse af smågrise forud for kastration. Det er praktisk umuligt på friland og farligt for grisene, og alene krav om smertelindring kan håndteres.
- Fastholdelse af den nuværende bestemmelse om, at pattedyr skal have modermælk frem for naturlig mælk i mælkefodringsperioden
- Genindfør at der er en artikel, der udtrykker målene med økologisk jordbrug
- Vedrørende mulighed for at holde dyr i bindestald, så vil 50 dyr være et højt antal i vise medlemsstater. Fokuser hellere på forbedring af forholdene for dyr, der holdes i bindestald, sådan at de skal have daglig motion og ikke kun motion 2 gange om ugen.

Økologisk Landsforening mener i øvrigt, at det er vigtigt at fastholde fokus på, at der skal anvendes 100 % økologisk foder, at der skal anvendes økologiske hønniker, at der skal strammes op på selvforsyningskravet med foder, og at der er forbud mod næbtrimning af kyllinger.

Recirkulering af næringsstoffer bør have en mere fremtrædende placering med henblik på at opfylde det økologiske jordbrugs behov for næringsstoffer og som alternativ til ikke økologisk husdyrgødning.

Endelig er der forsat en lang række detailkrav i det fremlagte forslag, som Økologisk Landsforening mener skal justeres, for at forordningen kan fungere hensigtsmæssigt for økologien.

Biodynamisk Forbrugersamfund og Foreningen for biodynamisk jordbrug bemærker, at anvendelsen af biodynamiske præparater ikke er nævnt i forslaget. Biodynamisk Forbrugersamfund finder det vigtigt, at præparaterne fortsat kan anvendes.

De Samvirkende Købmænd finder, at kravet om, at alle butikker, der forhandler økologiske fødevarer, skal omfattes af økologikontrol, er særdeles u hensigtsmæssigt. Kravet vil betyde, at butikker eventuelt fravælger forhandling af økologiske fødevarer grundet den ekstra administrative byrde. Hvis der indføres gebyrer for økologikontrollen, så vil dette efter foreningens opfattelse have samme uheldige effekt.

De Samvirkende Købmænd mener, at økologikontrollen adskiller sig væsentligt fra kon-

trollen med fødevarer sikkerhedsmæssige aspekter, og at det derfor forekommer logisk, at økologikontrollen reguleres dér, hvor økologi-ekspertisen ligger. Foreningen er således ikke overbevist om, at reguleringen af økologikontrollen bør flyttes til kontrolforordningen.

De Samvirkende Købmænd finder, at det fortsat bør være muligt at foretage en national vurdering af risikoen for overtrædelser og dermed af behovet for kontrol og fastlæggelse af kontrolfrekvenser på økologi-området.

Foreningen finder desuden, at kontrollen skal fastholdes som en procesorienteret kontrol fremfor at gå i retningen af en produktkontrol baseret på analyser; Det afgørende er, at de økologiske produktionsregler følges, og ikke om der sker en eventuel uundgåelig forurening af de økologiske fødevarer fra det omgivende miljø.

Foreningen finder, at alle produkter, der lever op til forordningens krav, bør kunne markedsføres som økologiske – ikke kun produkter listet i Traktatens bilag I samt forordningsudkastets bilag 1.

De Samvirkende Købmænd finder, at forslaget om at gøre det muligt at markedsføre økologisk havsalt er uhensigtsmæssigt; Det vil give praktiske problemer, hvis salt af én oprindelse er økologisk, og salt, der er udvundet på en anden måde, ikke er det. Foreningen sætter endvidere spørgsmålstegn ved, om muligheden er forenelig med forordningsforslagets bestemmelse om, at økologiske fødevarer hovedsagelig skal være fremstillet af landbrugsingredienser, når der ses bort fra vand og kogesalt.

De Samvirkende Købmænd peger på, at de foreslåede delegerede retsakter til Kommissionen kan betyde, at medlemsstaterne mister indflydelse - hvilket foreningen finder potentielt bekymrende.

Foreningen har herudover en række bemærkninger af indholdsmæssig og redaktionel karakter samt forståelsesmæssige spørgsmål til de specifikke krav i forordningsudkastets bilag. Særligt finder foreningen, at der ikke bør være krav om adskilt opbevaring af økologiske og konventionelle produkter, når der er tale om færdigpakkede varer, og at det fortsat skal være muligt at producere økologiske og konventionelle produkter i samme virksomhed.

Dansk Akvakultur finder, at muligheden for at anvende astaxanthin fra naturlige kilder som fiskefoder bør genindsættes som nu.

Dansk Akvakultur støtter kravet om, at al fiskeyngel skal være økologisk, og påpeger samtidig vigtigheden af at tidspunktet for hvornår dette skal gælde ikke løbende rykkes, som det er sket indtil nu, da den slags udskydelser er ødelæggende for udviklingen og økonomien hos de omlagte avlstdambrug.

Dansk Akvakultur kan ikke støtte begrænsning af antiparasitære behandlinger af fisk. Der er ikke samme begrænsninger ved landdyr. Der savnes begrundelse for forskellen.

Dansk Akvakultur ønsker flest mulige af de særlige forhold vedrørende økologisk akva-

kulturbrug, som findes i de danske bekendtgørelser om akvakultur overført til den kommende økologiforordning. Det gælder:

- Tilladte vandbehandlingsmidler
- Mulighed for at forkorte omlægningsperioden i særlige tilfælde
- Afstandskrav til andre anlæg.

Hertil kommer, at Dansk Akvakultur gerne ønsker de særlige danske regler for produktion af økologiske flodkrebs indarbejdet i EU-reglerne.

Dansk Akvakultur stiller i forslag om krav om årlig stikprøveanalyse på de enkelte anlæg for indhold af dioxin og udvalgte tungmetaller i økologiske muslinger og tang. Begrundelsen er, at disse dyrkes i havet og derfor har risiko for at overskride EU grænseværdier, hvilket ses af, at flere af de vilde fisk ikke overholder grænseværdierne.

Dansk Gartneri fremfører, at forbuddet mod samtidig drift vil få afgørende indflydelse på mulighederne for at opretholde eller udvide det økologiske areal i Danmark, og at muligheden for at have samtidig drift derfor skal opretholdes. Foreningen ser også udfasningen af muligheden for at bruge ikke-økologisk udsæd som en barriere for økologiens udvikling. Muligheden skal derfor ikke udfases fuldt ud.

Dansk Erhverv er generelt positivt stemt over for ønsket om at skabe klarere regulering, øget harmonisering og bedre forbrugerforståelse, som vil have en positiv effekt på udbuddet og efterspørgslen af økologiske produkter i Europa. Dansk Erhverv er enig i, at udgangspunktet for kontrol skal være risikobaseret, men ønsker, at økologikontrollen fortsat skal være baseret på en procesorienteret tilgang frem for en produktorienteret tilgang, som alt andet lige primært vil være baseret på analyser.

Ligeledes er Dansk Erhverv skeptisk overfor kravet om miljøforvaltningssystemer på større fødevarer- og fodervirksomheder i alle led af værdikæden, da det med sikkerhed vil medføre betydelige administrative omkostninger, men hvor effekten i forhold til miljøforbedringer er uklar.

Forslaget lægger op til, at Kommissionen efterfølgende vil vedtage en lang række delegerede retsakter, hvilket Dansk Erhverv er meget skeptisk overfor, idet de relevante interessenter ikke inddrages og da mængden af administrative byrder er central for, hvorvidt økologiforordningen samlet set får en positiv effekt på udbredelse og forbrug af økologiske varer eller ej.

Dansk Erhverv mener, at det fortsat skal være muligt for medlemsstaterne at fritage detaileddet fra økologikontrol, da økologikontrol primært bør ske ved kilden. Øget økologikontrol i detaileddet kan have en begrænsende effekt på det økologiske varesortiment i eksempelvis butikker med efterfølgende negativ påvirkning af forbruget af økologiske varer.

DyrevelfærdsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation (DOSO) er enig i, at en økologiforordning skal respektere de økologiske principper og pointerer, at disse omfatter landbrugets dyr. DOSO mener, at forslaget på flere punkter er i modstrid med de økologiske principper. DOSO er imod adgang til at lade kvæg opstalde i bindestalde, da det er ifølge organisationen i modstrid med god praksis til sikring af dyrs velfærd samt de økologiske principper. DOSO finder, at bindestalde kun bør anvendes i en omlægningsperiode.

DOSO er enig i, at produktorienteret kontrol kan være hensigtsmæssig. DOSO mener imidlertid, at proceskontrollen skal bevares til sikring og styrkelse af de økologiske principper.

Hvad angår import fra tredjelande ønsker DOSO, at de økologiske principper udbredes, og at ændringer derfor skal tilgodese disse principper. Samtidig bør producenter uden for EU sikres mulighed for at sælge deres varer i EU.

DOSO gør opmærksom på, at monokulturproduktion er i modstrid med økologiske principper.

DOSO mener, at det skal præciseres, at operative indgreb på dyr udelukkende kan tillades, når det bliver foretaget i sygdomsbehandlende øjemed.

DOSO er enig i, at der skal iværksættes et målrettet avlsarbejde inden for økologisk husdyrproduktion, og DOSO mener, at EU skal yde økonomisk og politisk støtte hertil.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter et højt ambitionsniveau i økologireglerne, idet økologien både skal udvikles og udbredes. Regeringen lægger afgørende vægt på udbredelse af økologi, da det tjener til at udbygge det økologisk dyrkede areal, løfte dyrevelfærden, forbedre miljøet og øge afsætningen af højværdiprodukter. Således lægger regeringen afgørende vægt på, at det er enkelt at omlægge til økologisk produktion samt at vedblive at drive økologisk landbrug, så målsætningen om en betydelig vækst i produktion, afsætning og eksport af økologiske produkter understøttes.

Det skal ikke gøres vanskeligere at omlægge til økologisk produktion samt at vedblive at drive økologisk landbrug. Udfasning af undtagelser bør endvidere ske i et realistisk tempo og uden mulighed for yderligere forlængelser. Regeringen kan ikke støtte, at der indføres særlige grænseværdier for pesticidrester i økologiske produkter, som stammer fra en utilsigtet forurening, herunder pesticidrester, der for eksempel overføres med vinden.

Regeringen finder, at reguleringen af kontrolkravene bør fastholdes i økologiforordningen dels for bedst at sikre en procesbaseret kontrol, dels fordi det er frivilligt at dyrke økologisk, og der ikke er tale om en regulering angående sundhed og fødevarerikkerhed. Regeringen finder, at det skal fastholdes, at medlemsstaterne skal gennemføre en årlig fysisk kontrol, men er positiv overfor en øget mulighed for en risikobaseret tilgang. Regeringen finder, at det samlede kontroltryk ikke bør stige og vil arbejde for at sikre, at økologikontrollen med fødevarerikkerhederne fortsat kan gennemføres som en integreret del af den offentlige fødevarerikkerhedskontrol. Regeringen finder endvidere, at kontrolomfanget af detailleddene samt distributionsleddet (transportører) ikke bør øges, og at detailvirksomheder gives mulighed for en smidigere kontrol, blandt andet gennem mulighed for anprisning af økologiske råvarer efter tilsvarende model som i de danske regler om økologisk storkøkkendrift. Regeringen arbejder derimod for en fastholdelse af kravet til virksomhederne om at kunne dokumentere balance mellem input og output, og at der udelukkende fraviges fra dette, når risiko- og væsentlighedsbetragtninger taler for det. Desuden støtter regeringen at fastholde muligheden for at kunne udføre stikprøvevis krydskontrol. Regeringen støtter endvidere øvrige tiltag, der, ligesom dokumentation af balance og krydskontrol, vil kunne dæmme op for svindel med økologiske produkter.

Det er regeringens holdning, at forskelle medlemsstaterne imellem skal håndteres på en hensigtsmæssig måde, hvor der tages højde for eventuel konkurrenceforvridning.

Regeringen finder, at brugen af delegerede retsakter og gennemførselsretsakter skal indrettes, så medlemsstaterne får tilstrækkelig indflydelse på beslutninger, der har betydning for nationale ressourcer og for udbredelse af økologien. Regeringen er positivt indstillet overfor at give Kommissionen mandat til at forhandle økologi-handelsaftaler med tredjelande, i det omfang det kan forbedre danske eksportmuligheder.

Regeringen er positiv overfor, at visse allopatiske midler skal kunne anvendes, og at der etableres fælles europæiske forsyningsdatabaser.

Regeringen støtter op om, at der indføres natur- og klimakrav. Regeringen ser positivt på, at der kan indføres kriterier for brug af emballage.

Regeringen er desuden enig i, at yngel skal være økologisk, og at muligheden for anvendelse af ikke-økologisk yngel i akvakultur kun skal være mulig i de tilfælde, hvor økologisk yngel ikke kan skaffes indenfor EU.

Regeringen finder, at det overordnede princip om høje dyrevelfærdsstandarder skal afspejles bedre i forslaget i forhold til, at der lægges op til at bindestalde fortsat skal kunne bruges til opstaldning af kvæg. Regeringen ønsker endvidere et forbud mod næbtrimning af høner.

Regeringen finder, at de langsigtede implikationer af et ændret importsystem ikke må begrænse markedsadgangen for økologiske produkter fra tredjelande til EU på et urimeligt grundlag, herunder særligt for udviklingslande. Ligesom der skal være opmærksomhed på, at import fra tredjelande også er grundlaget for input-stoffer til økologisk produktion i EU og ikke må begrænse udviklingen i EU.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

En lang række medlemsstater har fremsat en række meget kritiske bemærkninger til Kommissionens forordningsforslag, særligt i forhold til kontrol og undtagelser. Desuden har flere medlemsstater generelt udtrykt bekymring for, hvorvidt en opstramning af de økologiske principper vil begrænse økologiens udbredelse.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15.–16. december 2014 kunne det italienske formandskab ikke opnå opbakning til en delvis generel indstilling.

Med Kommissionens arbejdsprogram (KOM (2014)910) for 2015 satte Kommissionen i december 2015 en tidsfrist på 6 måneder for, at der skal opnås enighed om forslaget. Såfremt det ikke lykkes, vil Kommissionen trække forslaget tilbage.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2015 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. marts 2015, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. februar 2015.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. december 2014 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2014, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. december 2014.

Forordningsforslaget har skriftligt været forelagt Folketinget Europaudvalg den 9. juli 2014 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14. juli 2014, jf. samlenotat oversendt den 3. juli 2014.

Der er oversendt revideret grundnotat om sagen til Folketingets Europaudvalg den 27. maj 2014.

Der er oversendt grundnotat om sagen til Folketingets Europaudvalg den 11. april 2014.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 19. marts 2014, jf. samlenotat oversendt den 13. marts 2014.

Henstillingen til forhandling af aftaler med tredjelande har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. juni 2014, jf. samlenotat oversendt den 4. juni 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

---

2. Forslag til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for torske-, sild- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 KOM (2014) 614

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. januar 2015. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Forslaget omfatter en forvaltningsplan for torsk, sild og brisling i Østersøen. Planen finder også anvendelse på bifangster af rødspætte, skrubbe, pighvar og slethvar, som fanges i fiskeri efter torsk, sild og brisling. Hensigten med planen er, at den skal sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande og tilvejebringe stabile fiskerimuligheder, idet det sikres, at forvaltningen er baseret på den seneste videnskabelige viden om disse bestande samt med andre aspekter af økosystemet og miljøet. Forslaget skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark positivt, da det kan bidrage til en mere stabil, forudsigelig og bæredygtig forvaltning af fiskeriet i Østersøen. Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20. april 2015 med henblik på generel indstilling.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2014) 614 af 6. oktober 2014 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. oktober 2014 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20. april 2015 med henblik på generel indstilling.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at bestemmelserne i forslaget vedrører bevarelsen af havets biologiske ressourcer, som er foranstaltninger, der falder ind under EU's enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet ikke finder anvendelse. Da forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, er regeringen enig heri.

Formål og indhold

Fiskeriet efter torsk, sild og brisling i Østersøen er omfattende. Videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har vist, at den nuværende udnyttelsesgrad for nogle af disse bestande endnu ikke er på niveau med målet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY).

Torskebestandene i henholdsvis den østlige og den vestlige del af Østersøen betragtes som to særskilte bestande. Der findes en række forskellige sildebestande i Østersøen, men kun én brislingebestand i Østersøen. De to Østersø torskebestande er i øjeblikket omfattet af en forvaltningsplan, jf. Rådets forordning 1098/2007. Planen fra 2007 ophæves ved dette forslag. Forvaltningsforanstaltninger for fiskeriet efter torsk omfatter blandt andet fastsættelse af årlige TAC'er², begrænsninger af fiskeriindsatsen (havdage) og tekniske foranstaltninger³, blandt andet mindstemaskestørrelser, regler om fangstsammensætning, mindstemål for fisk der landes og område-/sæsonlukninger. Forvaltningen af fiskeriet efter sild og brisling omfatter årlige TAC'er og tekniske foranstaltninger, herunder regler om maskestørrelse og fangsternes sammensætning.

Formålet med forslaget er at fastlægge en flerårig forvaltningsplan for bestandene af torsk, sild og brisling i Østersøen. Hensigten med planen er, at den skal sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande og tilvejebringe stabile fiskerimuligheder, idet det sikres, at forvaltningen er baseret på den seneste videnskabelige viden om samspillet mellem disse bestande samt med andre aspekter af økosystemet og miljøet. Planens specifikke mål er at sikre, at torsk, sild og brisling i Østersøen udnyttes i overensstemmelse med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte og den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning.

---

² TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

³ Visse tekniske foranstaltninger i form af blandt andet lukkede gydeområder fremgår af lukkede perioder og områder indgår i torskeplanen, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007, som ophæves. Endvidere er tekniske foranstaltninger generelt for Østersøen fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005.

Fiskeriet efter torsk og pelagiske arter kan involvere bifangster af fladfisk, blandt andet rødspætter, skrubber, pighvar og slethvar. Udnyttelsen af torskebestandene og de pelagiske bestande bør ifølge Kommissionen ikke bringe bæredygtigheden i fare for fladfisk i Østersøen. Planen bør derfor ifølge Kommissionen også tage sigte på, at bestandene af de nævnte bifangstarter er over det biomasseniveau, der svarer til en forsigtighedsbaseret tilgang.

Forvaltningsplanen skal gælde for alle EU-fiskerfartøjer i Østersøen uanset deres samlede længde, da det ifølge Kommissionen er i overensstemmelse med bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik og på linje med fartøjernes indflydelse på de berørte bestande.

Den nye grundforordning 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik indeholder blandt andet bestemmelser om flerårige planer og fastsættelse af landingsforpligtelse for bestande, der er omfattet af TAC'er. I overensstemmelse hermed indeholder forslaget til forvaltningsplan bestemmelser, som skal bidrage til gennemførelsen af udsmidtsforbuddet. Planen vil ikke omfatte årlige begrænsninger i fiskeriindsatsen, hvilket er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

I forslaget fastsættes bestemmelser om mål og målsatser, det vil sige opnåelse af en fiskeridødelighed, som er i overensstemmelse med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte og er angivet i intervaller⁴ som tilrådet af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), samt bevarelsesreferencepunkter angivet i gydebiomasse, jf. nedenstående tabel (uddrag):

Bestand	Fiskeridødelighed (MSY)	Minimumsgydebio-masse (i tons)
Torsk i den vestlige del af Østersøen	0,23-0,29	36.400
Torsk i den østlige del af Østersøen	0,41-0,51	88.200
Sild i den centrale del af Østersøen	0,23-0,29	600.000
Sild i den vestlige del af Østersøen	0,25-0,31	110.000
Brisling i Østersøen	0,26-0,32	570.000

Fiskerimulighederne skal fastsættes i overensstemmelse med de oven for nævnte mål inden for de fastsatte intervaller for fiskeridødelighed. Dette resulterer i, at bestandene forvaltes i overensstemmelse med MSY, og giver samtidig plads til at foretage tilpasninger, hvis der er videnskabeligt grundlag herfor. Hvis gydebiomassen for en af bestandene i et givet år ligger under de nævnte minimumsniveauer, skal der træffes passende afhjælpende foranstaltninger for at sikre hurtig genoprettelse af den pågældende bestand til over minimumsniveauet.

Efter den nye grundforordning kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse med sigte på at nå målene i en flerårig forvaltningsplan fremsætte fælles henstillinger (regionalt samarbejde), som Kommissionen efterfølgende kan vedtage som gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter. I forslaget tildeles Kommissionen beføjelser til gennem delegerede retsakter at vedtage bestemmelser vedrørende landingsforpligtelsen, tekniske foran-

⁴ ICES forventes i marts 2015 at levere rådgivning vedrørende MSY spændet for bestandene i Østersøen. De angivne MSY spænd kan derfor ikke betragtes som endelige.

staltninger, og særlige bevarelsesforanstaltninger for bifangster i forbindelse med fiskeriet efter de berørte bestande. Medlemsstaterne i Østersøen samarbejder regionalt inden for rammerne af BALTFISH (uformelt regionalt forum for fiskeriforvaltning i Østersøen).

Forslaget fastsætter således bestemmelser om gennemførelse af landingsforpligtelsen. Følgende kan vedtages gennem delegerede retsakter⁵:

- Listen over beskyttede arter, som er fritaget landingsforpligtelsen
- Fritagelse af arter med høje overlevelseshastigheder
- Fangster omfattet af de minimis-undtagelser

Rådets forordning nr. 2187/2005 om tekniske foranstaltninger i Østersøen videreføres i udgangspunktet. Imidlertid giver forslaget mulighed for vedtagelse af tekniske foranstaltninger gennem den ovenfor nævnte procedure (delegerede retsakter), hvorved visse bestemmelser i forordningen kan fraviges. De tekniske foranstaltninger kan vedrøre:

- Specifikationer for fangstredskaber og regler for deres anvendelse
- Specifikationer for ændringer af fangstredskaber eller tilbehør hertil
- Begrænsninger i eller forbud mod brugen af visse fangstredskaber eller fiskeriaktiviteter i bestemte områder eller perioder
- Minimumsreferencetørrelser

Visse tekniske regler i den nugældende torskeforvaltningsplan i forordning 1098/2007, herunder lukkede gydeområder udgår med ophævelsen af denne plan, men regler herom kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremover fastsættes i en delegeret retsakt efter den beskrevne procedure.

Der er fastsat en frist på seks måneder efter forvaltningsplanens ikrafttræden eller efter en evaluering af forvaltningsplanen til fremsendelsen af fælles henstillinger til Kommissionen med henblik på vedtagelse af delegerede retsakter vedrørende implementeringen af landingsforpligtelsen og tekniske foranstaltninger.

Forslaget fastsætter derudover bestemmelser om kontrol og håndhævelse. Bestemmelserne finder anvendelse som supplement til kontrolforordningen (1224/2009) medmindre andet angives i de enkelte bestemmelser. Kontrolbestemmelserne vedrører forhåndsansøgninger og landinger i udpegede havne.

Med ophævelse af den gældende torskeforvaltningsplan bortfalder kravet om, at fiskerifartøjer på 8 meter eller derover og som fisker torsk skal føre logbog. Heraf følger, at kontrolforordningens (1224/2009) generelle regler om at føre logbog skal anvendes, hvilket indebærer, at fiskerifartøjer på 10 meter eller derover skal føre logbog.

Endelig indeholder forslaget en bestemmelse om periodisk evaluering af planen hvert sjette år med udgangspunkt i den videnskabelige rådgivning.

Kommissionen har forud for forslagets fremsættelse foretaget konsultationer med bl.a. Det Rådgivende Råd for Østersøen (BSAC) og fiskeriforvaltningerne i medlemsstaterne omkring

---

⁵ Regler om gennemførelse af landingsforpligtelsen er p.t. fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1396/2014 om fastsættelse af en udsnitsplan for Østersøen, som imidlertid er tidsmæssigt begrænset til tre år.

Østersøen. Derudover har Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og Det Internationale Havundersøgelsesråd ICES bistået med rådgivning.

Formandskabets kompromisforslag

Formandskabet har fremlagt kompromisforslag, der indeholder følgende elementer:

- Det præciseres, at Kommissionen alene bemyndiges til at udstede delegerede retsakter i tilfælde, hvor der foreligger en fælles henstilling fra medlemsstaterne med en direkte forvaltningsmæssig interesse inden for den fastsatte frist i overensstemmelse med grundforordningens regler.
- Visse bestemmelser om de enkelte regler, som kan vedtages i delegerede retsakter uddybes med formål, herunder blandt andet forbedret selektivitet, minimere negativ indvirkning på økosystemet, beskyttelse af ungfisk med videre.
- For så vidt angår afhjælpende foranstaltninger i relation til bifangster skal det efter kompromisforslaget ikke være muligt at regulere hverken fiskeriindsats eller fiskerikapacitet gennem en delegeret retsakt.
- Den generelle frist for fremsendelse af fælles henstillinger forlænges fra 6 til 18 måneder fra planens vedtagelse.
- Det foreslås, at fiskerfartøjer på 8 meter og derover, der fisker målrettet efter torsk skal føre logbog (svarende til de gældende regler), således at fartøjer af samme størrelse er omfattet af både melde- og logbogspligt.
- De enkelte medlemsstater kan fravige kravet om anmeldelse af ankomst til havn mindst en time forud for anløb.
- Der foreslås tilføjet en undtagelsesbestemmelse fra kontrolforordningens (1224/2009) regler om skøn i logbogen over, hvor store mængder fisk, der er om bord inden for en tolerancemargin på 10 % af den samlede fangstmængde om bord for så vidt angår pelagiske arter, der landes usorteret.
- Der indsættes en henvisning til forordning 508/2014 om den Europæiske Hav- og Fiskerifond, for at kunne åbne for støtte til midlertidigt ophør, hvis denne mulighed ønskes anvendt af den enkelte medlemsstat.
- Der gives mulighed for at foretage en evaluering af planen senest seks år efter vedtagelsen af planen, hvis der viser sig behov herfor eller tidligere, hvis det skønnes nødvendigt af alle de berørte medlemsstater eller af Kommissionen.

Kommissionen har endvidere efterfølgende fremlagt et non-paper med ændrede værdier for fiskeridødeligheden (Kommissionen har ikke foreslået ændringer i niveauerne for minimums-gydebiomasse):

Bestand	Fiskeridødelighed (MSY)
Torsk i den vestlige del af Østersøen	0,15-0,45
Torsk i den østlige del af Østersøen	Endnu ikke defineret
Sild i den centrale del af Østersøen	0,16-0,28
Sild i den vestlige del af Østersøen	0,23-0,41
Brisling i Østersøen	0,19-0,27

Udtalelser

Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg har vedtaget sin betænkning den 31. marts 2015, hvorefter betænkningen forventes sat på Europa-Parlamentets plenarforsamling til vedtagelse den 27. april 2015. I Fiskeriudvalgets betænkning foreslås en række ændringer til Kommissionens forslag, herunder:

- Kommissionen skal foretage gennemgang af delegerede retsakter et år efter de er trådt i kraft.
- Tidsfristen for at fremsætte fælles henstillinger skal ændres for 6 til 12 måneder efter planen er trådt i kraft.
- Der foreslås en undtagelsesbestemmelse til grundordningens artikel 15, således at det bliver muligt at afsætte op til 30 kg fisk under mindstereferencetærrelsen til konsum.
- Pligten til at forudanmelde anløb af havne skal ændres, således at forudmeldelse alene skal gælde for fartøjer på 12 meter eller derover.
- Der foreslås tilføjet en undtagelsesbestemmelse fra kontrolforordningens (1224/2009) regler om skøn i logbogen over, hvor store mængder fisk, der er om bord inden for en tolerancemargin på 10 % af den samlede fangstmængde, der opbevares usorteret om bord for så vidt angår pelagiske arter eller industriarter.
- Tre lukkede gydeområder (Gdanskdybet, Gotlandsdybet og Bornholmerdybet) foreslås videreført.
- Forslaget bør indeholde en henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 om den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

Konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Der er allerede forudset statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige ved gennemførelse af den reformerede fælles fiskeripolitik, som er vedtaget i forbindelse med den nye grundforordning. Ligeledes er det forudset, at overgang til en landingsforpligtelse vil have erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet. På længere sigt forventes det imidlertid, at erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri, og udviklingen af nye flerårige planer vurderes at bidrage hertil.

En afskaffelse af havdageordningen vurderes at indebære en lettelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser. For så vidt angår foranstaltninger, herunder tekniske regler, der skal vedtages senere gennem delegerede retsakter, vil de erhvervsøkonomiske konsekvenser afhænge af, hvad der opnås enighed om regionalt, og disse foranstaltninger skal balanceres i en afvejning af en række forskellige hensyn.

Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Der er inden udarbejdelsen af forslaget til den flerårige plan blevet foretaget en udførlig konsekvensanalyse (blandt andet under hensyn til biologiske, miljømæssige og økonomisk-soziale aspekter). Hvad angår de økonomisk-soziale virkninger, vil udarbejdelsen af en forvaltningsplan for silde- og brislingebestandene ifølge analysen danne et systematisk grundlag for at fastsætte de årlige fiskerimuligheder, så fangsterne i den pelagiske sektor bliver mere forudsigelige, og det dermed bliver lettere at planlægge fiskeriaktiviteterne, og der sikres større forsyningsikkerhed.

Forslaget skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark positivt, da det kan bidrage til en mere stabil, forudsigelig og bæredygtig forvaltning af fiskeriet i Østersøen.

Høring

Forslaget har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri) og der er indkommet følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) har følgende foreløbige bemærkninger til forslaget om en flerårig forvaltningsplan for bestande i Østersøen:

Indledningsvis understreger DFPO, at det på nuværende tidspunkt er tale om overordnede bemærkninger til forslaget. DFPO beklager, at Kommissionen ikke på et tidligere tidspunkt har inddraget interessenterne i processen, men udtrykker tilfredshed med, at det længe ventede forslag er fremsat og indeholder ønskede elementer, som fastsættelse af intervaller for fiskeridødeligheden og som udgangspunkt afskaffelse af indsatsreguleringen (havdage) samt lukning af områder.

DFPO stiller spørgsmålstejn ved, om det er rimeligt at uddelegere et så stort ansvar til Kommissionen, som der lægges op til, og fremhæver i den sammenhæng spørgsmålet om regulering af fiskerier efter pighvar, slethvar skrubbe og rødspætte, undtagelser i relation til bestemmelserne i artikel 15 i forordning 1380/2013 om landingsforpligtelse og undtagelser i relation til tekniske bestemmelser i forordning 2187/2005. DFPO ser dog også muligheden for, at Kommissionen med delegerede retsakter hurtigere kan tilpasse lovgivningen til udtalte behov. DFPO lægger vægt på, at nye forslag drøftes i relevante regionale fora, inden Kommissionen fremlægger konkrete forslag.

DFPO anfører, at det ikke er acceptabelt, at de eksisterende tekniske regler opretholdes uændret sammen med indførelse af landingsforpligtelsen, og peger på, at alle overflødige regler bør ophæves. DFPO er tilhænger af enkle regler, men udtrykker dog bekymring for, om det vil være muligt at opretholde overblikket over det samlede regelsæt for et fiskeri, når regler eller enkeltstående regler udstedes i form af delegerede retsakter.

I relation til de enkelte bestemmelser anfører DFPO blandt andet, at intervaller for fiskeridødelighed stort set er acceptable, dog med undtagelse af intervallerne for torsk i den vestlige Østersø og til dels for sild i den centrale Østersø samt torsk i den østlige Østersø. Ved fastlæggelse af intervallerne bør der i højere grad tages højde for sammenhænge mellem arterne.

DFPO anfører, at med en målsætning om fiskeridødelighed, som angives i et interval, bør gydebiomassen være fastlagt på en sådan måde, at den ikke kan udløse anvendelse af en dødelighed, der ligger under det angivne interval.

DFPO nævner, at der for Kommissionens eventuelle beskyttelsesforanstaltninger for fladfisk (slethvar, pighvar, skrubbe og rødspætte) skal være rimelige forhold mellem risici for disse fisk og omkostninger forbundet hermed for andre fiskerier.

DFPO finder det uheldigt, at de nuværende tekniske regler opretholdes og havde fortrukket, at alle tekniske regler var blevet nulstillet med undtagelse af regler af generel natur som forbud

mod sprængstoffer og anvendelse af bomtrawl, og at disse blev en del af planen, mens særlige regler kunne indføres ved delegerede retsakter.

DFPO gør opmærksom på, at de ikke er tilhænger af forpligtelsen til at forhåndsanmelde ankomst til havn, ligesom de heller ikke er tilhænger af at have udpegede havne, og betragter derfor artiklerne kontrol og håndhævelse som overflødige.

DFPO finder, at bestemmelserne om evaluering af planen hvert sjette år er for begrænsede til at kunne sikre hurtige justeringer, når der opstår behov herfor, og denne tidshorisont må ikke blive en hindring for ændring og tilpasning af regler, når der foreligger ny viden.

DFPO nævner afslutningsvis, at de ikke er enige i de angivne erhvervsøkonomiske konsekvenser, som beskrevet i notatet, og nævner i den sammenhæng, at mulig øget indtjening ikke nødvendigvis afhjælper situationen for den enkelte fisker.

DFPO har til formandskabets kompromisforslag bemærket, at de finder det forkert at medtage en formålsparagraf, der henviser til en bæredygtig udnyttelse af bifangster.

DFPO bemærker, at de på baggrund af den aktuelle fiskeridødelighed for torsk i den vestlige Østersø finder det forkert at sætte en målsætning på en tredjedel heraf. Ligeledes bemærker DFPO, at den angivne værdi for gydebiomassen for torsk i den vestlige Østersø er fastsat for høj.

DFPO er bekymret for, at bestemmelserne om tekniske regler formuleres for snævert, herunder i deres mål, i forhold til fremtidige ønsker til tekniske regler. I den sammenhæng finder DFPO, det u hensigtsmæssigt, at indførelse af nye redskaber skal relateres til forbedret selektivitet, idet det ikke er entydigt om brug af samme redskab i forskellige fi-skerier fører til øget selektivitet.

Ifølge DFPO vil krav om logbog for mindre fartøjer give en øget administrativ byrde, og derfor bør alle fartøjer under 12 meter undtages for at føre logbog.

Greenpeace fremfører, at forslaget ikke lever op til en økosystembaseret forvaltning eller de udfordringer, der er i havområderne generelt i forhold til at sikre naturen.

Greenpeace er af den opfattelse, at forvaltningsplanen bør have afsæt i den fælles fiskeripolitik med fokus på samklang med Unionens miljølovgivning for inden udgangen af 2020 at opnå god miljøtilstand.

Greenpeace finder, at den flerårige plan bør fremme det kystnære fiskeri og i øvrigt styrke det naturskånsomme kystfiskeri.

Greenpeace anfører, at indførelsen af omsættelige kvoter har ført til, at flere fisk fanges med bundtrawl. I den sammenhæng henviser Greenpeace til, at Miljøministeriet har identificeret bundslæbende fiskeri som en af hovedårsagerne til, at der ikke er god miljøtilstand for havområderne omkring Danmark.

Greenpeace foreslår, at naturskånsomme fiskerier foreløbigt undtages for landingsforpligtelsen og alene, hvis det viser sig, at overlevelseshraten for de berørte udsnidsfisk i naturskånsomme fiskerier er lav, skal disse fiskerier være omfattet af landingsforpligtelsen.

Greenpeace efterspørger politiske tiltag, der f.eks. sikrer øgede kvoter til naturskånsomme fiskerier, som ikke er omfattet af FKA og IOK systemet, og ønsker tillige en mærkningsordning indført.

Marine Ingredients Denmark har følgende bemærkninger til forslaget om en flerårig forvaltningsplan for bestande i Østersøen:

Marine Ingredients Denmark støtter en forvaltningsplan, som omfatter bestandene brisling, torsk og sild og som sigter på at sikre stabile fiskerimuligheder med større forsyningssikkerhed.

Marine Ingredients Denmark finder det positivt, hvis der med forslaget kan afdækkes, om det kan være bæredygtigt med et større fiskeritryk, end det der anbefales i øjeblikket. På den baggrund støtter Marine Ingredients Denmark opfordringen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) anbefaling om, at foretage flere videnskabelige undersøgelser for at klarlægge risikoen for at fiske med et højere fiskeritryk.

Marine Ingredients Denmark finder, at forvaltningsplanen alene bør omfatte torsk, sild og brisling, og ikke omfatte bifangster af fladfisk. Kommissionens eventuelle beskyttelsesforanstaltninger for fladfisk (slethvar, pighvar, skrubbe og rødspætte) bør inddrage en vurdering af forholdet mellem risici for disse fisk og omkostningerne for andre fiskerier.

Marine Ingredients Denmark anfører endeligt, at de kan tilslutte sig bemærkningerne, som afgivet af Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation.

Marine Ingredients Denmark noterer behovet for en forvaltningsplan, hvor brisling indgår samt finder det positivt, at forslaget sigter på at få stabile fiskerimuligheder i Østersøen.

Marine Ingredients Denmark bemærker til formandskabets kompromisforslag at ved fastlæggelse af intervallerne for fiskeridødelighed bør det sikres, at sammenhængen mellem arterne ikke virker unødigt restriktiv, således at en lav gydebiomasse for én af de omfattede bestande medfører en reduktion i fiskeridødeligheden for de øvrige bestande. Derudover kan der være perioder hvor brisling kan bære en større fiskeridødelighed end de foreslåede 0,32. Gydebiomassen bør endvidere være fastlagt på en sådan måde, at den ikke kan udløse anvendelse af en fiskeridødelighed, der ligger under det angivne interval.

Marine Ingredients Denmark finder det endeligt positivt, at der lægges op til en logsbogstolerance på 10% for usorterede landinger.

Danmarks Pelagiske Producent Organisation bemærker i forhold til formandskabets kompromisforslag om tolerancemargin i logbogen, at bestemmelsen er for snævert formuleret og foreslår derfor, at henvisningen til pelagiske arter fjernes.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er grundlæggende positiv over for fremlæggelsen af forslaget til en flerårig plan i Østersøen.

Regeringen finder, at forvaltningsplanen vil være et særdeles vigtigt instrument til at sikre en fortsat bæredygtig udvikling af fiskerierne, og den vil give mulighed for at indføre eventuelle supplerende forvaltningstiltag. Forvaltningsplanen er især vigtig for at kunne ændre og/eller indføre nye forvaltningstiltag for fiskeriet efter torsk.

Regeringen støtter generelt en afskaffelse af havdageordningen. Regeringen finder det ligeledes hensigtsmæssigt, at planen giver mulighed for ændringer af lukkeperioder og områder for fiskeriet efter torsk, idet der generelt lægges vægt på, at lukkede områder baseres på klare mål og videnskabelig evaluering. Hvad angår lukninger for torsk har BALTFISH taget forbehold, i afventning af en drøftelse af ICES's seneste benchmark.

Regeringen forholder sig positivt til, at bæredygtig udnyttelse af kvoter fastlægges i form af et spænd af værdier for målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY), som den er fastlagt i grundforordningen, og ikke som enkelte værdier.

Regeringen kan generelt støtte hensigten om fortsat at sikre et bæredygtigt fiskeri og som generelt princip kan regeringen tilslutte sig, at der fastsættes rammer, der giver mulighed for, at kvoterne i Østersøen fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning og målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik.

Regeringen støtter videre, at Rådet og Europa-Parlamentet fastsætter de overordnede principper og strategiske rammer, idet planen samtidig regionalt giver mulighed for at beslutte, hvordan denne bedst gennemføres i området. Regeringen finder det samtidig vigtigt, at der søges opnået ensartede vilkår for fiskerierhvervet inden for de forskellige regionale farvandsområder i EU.

Regeringen kan generelt støtte, at der gives mulighed for gennemførelse af delegerede retsakter inden for grundforordningens ramme. Denne støtte skal ses i sammenhæng med, at de delegerede retsakter som udgangspunkt er forudset udformet på baggrund af fælles henstillinger, som der opnås enighed om, blandt medlemsstaterne regionalt i Østersøen, idet regeringen vil arbejde for, at der reserveres tilstrækkelig tid, til at medlemsstaterne regionalt kan udforme og opnå enighed om de fælles henstillinger.

Regeringen arbejder for, at der findes en løsning på problemstillingen vedrørende tolerance-margin for skøn over mængder i logbogen for så vidt angår pelagiske og industrielle fangster, som opbevares i løs vægt (bulk) om bord på fiskerfartøjer, idet regeringen i den forbindelse arbejder for hurtigt at få en løsning, der ikke alene dækker Østersøen, men samtlige farvande.

Regeringen støtter en opretholdelse af de nuværende krav om logbog i Østersøen for fartøjer på 8 meter og derover, der fisker målrettet efter torsk, med henblik på at opretholde det nuværende datagrundlag for videnskabelig rådgivning i Østersøen.

Regeringen støtter, at arter som rødspætte, skrubbe, pighvar og slethvar (fladfisk), som indgår som bifangst i de hovedfiskerier (torsk, sild og brisling), som indgår i planen, medtages i den nye forvaltningsplan, i det omfang, det er nødvendigt for at opnå en effektiv bestandsforvaltning i Østersøen, idet der samtidig lægges vægt på, at eventuelle særlige foranstaltninger til beskyttelse af disse arter er baseret på en videnskabelig rådgivning, og at der er sammenhæng mellem mål og midler.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne omkring Østersøen forholder sig generelt positive over for forslaget. BALTFISH har udarbejdet en fælles henstilling om forslaget, som er fremsendt til Kommissionen samt til formandskabet.

En række medlemsstater uden for Østersøen forholder sig imidlertid meget kritisk til forslagene om fastsættelse af specifikke mål og målsatser for fiskeridødelighed og bevarelsesreferenc punkter for gydebio masse. Disse medlemsstater finder, at det ifølge traktaternes bestemmelser udelukkende er medlemsstaternes der må sætte mål for fiskeridødelighed og gydebio masse, da det også er medlemsstaterne der fastsætter fiskekvoter.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 23. januar 2015 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 26. januar 2015, jf. samlenotat oversendt den 15. januar 2015.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 3. november 2014.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Kenya KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen forventes at fremsende udkast til forhandlingsmandat med henblik på at indlede forhandlinger med Kenya om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol. Der har ikke tidligere været en fiskeripartnerskabsaftale med Kenya.

Baggrund

Kommissionen forventes at fremsende henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Kenya

Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandling på Den Europæiske Unions vegne om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Kenya forventes fremsat med hjemmel i TEUF artikel 218, stk. 3 og 4 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden inddragelse af Europa-Parlamentet.

En henstilling forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Henstillingen vil være et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I henhold til et forventet forhandlingsmandat bemyndiges Kommissionen af Rådet til at indlede og føre forhandlinger om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med dertil hørende protokol med Kenya. Forhandlingerne skal gennemføres i konsultation med Rådet og i overensstemmelse med et sæt forhandlingsdirektiver. EU har ikke tidligere haft en fiskeripartnerskabsaftale med Kenya.

Kommissionen forventes i et udkast til forhandlingsmandat at angive, at formålet med forhandlingerne er at indgå en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol, som er i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 19. – 20. marts 2012 om Kommissionens meddelelse af 13. juli 2011 om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik samt den nye grundforordning (forordning 1380/2013).

Med henblik på at fremme et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri, forventes Kommissionen at foreslå blandt andet følgende generelle forhandlingsmål:

- Der skal sikres adgang til Kenyas fiskezone og de nødvendige fiskeritilladelser til EU-fartøjer, som fisker i den pågældende zone.
- Der skal tages behørigt hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med henblik på at sikre og fremme et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri, udelukkende målrettet "overskudsressourcer", under hensyntagen til den lokale flåde, der udnytter disse ressourcer, samtidig med, at der tages særligt hensyn til, at de pågældende bestande er stærkt vandrende.
- Der bør etableres en sektorpolitisk dialog for at fremme indførelsen af en ansvarlig fiskeripolitik i tråd med landets udviklingsmål, især for så vidt angår administration, fiskerikontrol og -overvågning og videnskabelig rådgivning.
- Der skal inkluderes en klausul om konsekvenserne i tilfælde af en tilsidesættelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper.
- Aftalen skal indeholde en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at kun EU-fartøjer, som har tilladelse hertil i overensstemmelse med aftalens og fiskeriprotokollens bestemmelser, kan fiske i Kenyas farvande.

Fiskeriprotokollen forventes særligt at definere fiskerimulighederne, den finansielle kompensation og betingelserne for betalinger og mekanismerne med henblik på implementering af sektorstøtten.

Evalueringsrapport

Kommissionen har i januar 2015 offentliggjort en rapport, udarbejdet af uafhængige konsulenter, der indeholder en forudgående evaluering med henblik på at give Kommissionen mandat til at forhandle en eventuel bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Kenya. Rapporten giver et overblik over de miljømæssige, økonomiske og politiske forhold i Kenya, samt en præsentation af fiskeri- og ressourceforvaltningen, og den nuværende udnyt-

telse af lokale og udenlandske flåder, samt data om fiskeri, forarbejdning og handel. Rapporten indeholder også nogle konklusioner og anbefalinger.

Kenya har ikke selv nogen industriel tunflåde. En del af kystfiskerflåden, som normalt fisker inden for 3-5 sømil fra kysten fanger tun (ca. 300 tons om året). Kenya har i øjeblikket private licensaftaler med fiskerfartøjer fra EU. Mindst 27 EU-registrerede notfartøjer (14 fra Spanien, 13 fra Frankrig, heraf 5 fra Mayotte) havde licenser til fiskeri i Kenyas farvande i 2013. Dertil kommer fiskeri af fartøjer fra Seychellerne (7) og fra Sydkorea (2). Imidlertid vil en fiskeriprotokol med Kenya give større sikkerhed for EU fartøjers adgang til kenyanske farvande. På grund af frygt for pirater har der ikke været langlinefartøjer i Kenyas eksklusive økonomiske zone (EEZ) siden 2007, men det forventes, at der bliver fornyet interesse herfor fra andre tredjelande.

Både EU og Kenya er medlemmer af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean (IOTC). Kenya er endvidere medlem af 3 andre organisationer med relation til fiskeriforvaltning i området.

Rapporten identificerer to muligheder:

- 1) At status quo bevares, og at der således ikke udarbejdes en fiskeripartnerskabsaftale. Fiskeri af EU-fiskerfartøjer vil fortsat kunne finde sted på private licenser.
- 2) Vedtagelse af en fiskeripartnerskabsaftale med Kenya om stærkt vandrende arter (for omkring 22-40 EU-notfartøjer og for omkring 5 langline fartøjer med finansielle bidrag for adgang og sektorstøtte, og med etablering af en blandet komité mellem EU og Kenya for at overvåge gennemførelsen).

Rapporten konkluderer, at det ville være af interesse for både EU og Kenya, at der indgås en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol i henhold til option 2. En sådan aftale kan, hvis den gennemføres, sikre at de finansielle bidrag bidrager til udviklingen af fiskerisektoren i Kenya, en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne, samt bidrage til udviklingen af demokrati og menneskerettigheder. Endvidere skaber den bedre sikkerhed for fiskeritilladelser fra Kenya til EU-flåden, således at EU-flåden kan målrette fiskeriet efter stærkt vandrende arter i Kenyas farvande.

Med fremlæggelsen af et forventet udkast til forhandlingsmandat kan det konkluderes, at Kommissionen foretrækker den anden option.

Tre tropiske tunfisk arter (gulfinnet tun, storøjet tun, bugstribet bonit), som på nuværende tidspunkt fiskes målrettet af EU-fartøjer i området, migrerer gennem Kenyas fiskerizone. Langlinefartøjer fanger sværdfisk og hajer, men også nogen tun. Ifølge rapporten vurderer IOTC, at ingen målarter er overudnyttede.

EU har i forvejen fiskeripartnerskabsaftaler i det Indiske Ocean med Seychellerne, Comorerne, Mauritius, Mozambique og Madagaskar.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om et forslag til henstilling om at indlede forhandlinger. Forslag til endelig indgåelse af nye fiskeripartnerskabsaftaler med tilhørende protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Et eventuelt forslag om indledning af forhandling om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser, men en eventuel indgåelse af en ny protokol vil kunne forventes at have en, yderst begrænset, indvirkning på EU-budgettet. Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, og bidrager derfor proportionalt med finansieringen til en eventuel fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol.

Danske fiskere fisker ikke i området, og der vurderes ikke at være erhvervsøkonomiske konsekvenser i relation til en eventuel aftale.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i § 5-udvalget (fiskeri), og der er ikke indkommet bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at en eventuel ny aftale skal opfylde de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. – 20. marts 2012 og den nye grundforordning.

Såfremt der på baggrund af forhandlingsmandatet opnås enighed om en ny fiskeriprotokol med Kenya, vil resultatet skulle godkendes af Rådet og Europa-Parlamentet.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et forslag kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**4. Henstilling til Rådet afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Tanzania
KOM-dokument foreligger ikke**

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen forventes at fremsende udkast til forhandlingsmandat med henblik på at indlede forhandlinger med Tanzania om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol. Der har ikke tidligere været en fiskeripartnerskabsaftale med Tanzania.

Baggrund

Kommissionen forventes at fremsende henstilling til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om indgåelse af en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol med Tanzania

Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandling på Den Europæiske Unions vegne om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Tanzania forventes fremsat med hjemmel i TEUF artikel 218, stk. 3 og 4 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden inddragelse af Europa-Parlamentet.

En henstilling forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Henstillingen vil være et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I henhold til et forventet forhandlingsmandat bemyndiges Kommissionen af Rådet til at indlede og føre forhandlinger om en ny bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med dertil hørende protokol med Tanzania. Forhandlingerne skal gennemføres i konsultation med Rådet og i overensstemmelse med et sæt forhandlingsdirektiver. EU har ikke tidligere haft en fiskeripartnerskabsaftale med Tanzania.

Kommissionen forventes i et udkast til forhandlingsmandat at angive, at formålet med forhandlingerne er at indgå en fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol, som er i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 19. – 20. marts 2012 om Kommissionens meddelelse af 13. juli 2011 om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik samt den nye grundforordning (1830/2013).

Med henblik på at fremme et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri, forventes Kommissionen at foreslå blandt andet følgende generelle forhandlingsmål:

- Der skal sikres adgang til Tanzanias fiskezone og de nødvendige fiskeritilladelser til EU-fartøjer, som fisker i den pågældende zone.

- Der skal tages behørigt hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med henblik på at sikre og fremme et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri, udelukkende målrettet "overskudsressourcer", under hensyntagen til den lokale flåde, der udnytter disse ressourcer, samtidig med, at der tages særligt hensyn til, at de pågældende bestande er stærkt vandrende.
- Der bør etableres en sektorpolitisk dialog for at fremme indførelsen af en ansvarlig fiskeripolitik i tråd med landets udviklingsmål, især for så vidt angår administration, fiskerikontrol og -overvågning og videnskabelig rådgivning.
- Der skal inkluderes en klausul om konsekvenserne i tilfælde af en tilsidesættelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper.
- Aftalen skal indeholde en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at kun EU-fartøjer, som har tilladelse hertil i overensstemmelse med aftalens og fiskeriprotokollens bestemmelser, kan fiske i Tanzanias farvande.

Fiskeriprotokollen forventes særligt at definere fiskerimulighederne, den finansielle kompensation og betingelserne for betalinger og mekanismerne med henblik på implementering af sektorstøtten.

Evalueringsrapport

Kommissionen har i december 2014 offentliggjort en rapport, udarbejdet af uafhængige konsulenter, der indeholder en forudgående evaluering. Rapporten giver et overblik over de miljømæssige, økonomiske og politiske forhold i Tanzania, samt en præsentation af fiskeri- og resourceforvaltningen, og den nuværende udnyttelse af lokale og udenlandske flåder, samt data om fiskeri, forarbejdning og handel. Rapporten indeholder også nogle konklusioner og anbefalinger.

Tanzania har 9 langlinefartøjer, som imidlertid ikke har rapporteret fangster eller landinger i Tanzanias farvande. En del af kystfiskerflåden, som normalt fisker inden for 6 sømil fra kysten fanger tun (ca. 2.500 tons i 2012). Tanzania har ingen aktive fiskeriaftaler med andre lande. Det fremgår af rapporten, at der findes to aftalememoranda (MoU) (og et yderligere er under forhandling) mellem EU redere og Tanzania, og der blev i 2013 udstedt tilladelser af Tanzania til 16 EU notfartøjer (14 fra Spanien og 2 fra Frankrig). Dertil kommer fiskeri af fartøjer fra Seychellerne (7) og Sydkorea (2). I 2011 og 2012 har der på grund af frygt for pirater ikke været udstedt licenser til udenlandske langlinefartøjer i Tanzanias farvand, men det forventes ifølge rapporten, at udenlandske langlinefartøjer ville vende tilbage til Tanzania i 2014.

Både EU og Tanzania er medlemmer af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean (IOTC). Tanzania er endvidere medlem af 4 andre organisationer med relation til fiskeriforvaltning i området.

Rapporten identificerer to muligheder:

- 3) At status quo bevares, og at der således ikke udarbejdes en fiskeripartnerskabsaftale. Fiskeri af EU-fiskerifartøjer vil fortsat kunne finde sted på private licenser.
- 4) Vedtagelse af en fiskeripartnerskabsaftale med Tanzania om stærkt vandrende arter (for omkring 22-40 EU-notfartøjer og for omkring 5 langlinefartøjer med finansielle bidrag for adgang og sektorstøtte, og med etablering af en blandet komité mellem EU og Tanzania for at overvåge gennemførelsen).

Rapporten konkluderer, at det ville være af interesse for både EU og Tanzania, at der indgås en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol i henhold til option 2. En sådan aftale kan, hvis den gennemføres, sikre at de finansielle bidrag bidrager til udviklingen af fiskerisektoren i Tanzania, en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne, samt bidrage til udviklingen af demokrati og menneskerettigheder. Endvidere skaber den bedre sikkerhed for fiskeritilladelser fra Tanzania til EU-flåden til adgang til fiskeri efter stærkt vandrende arter i Tanzanias farvande.

Med fremlæggelsen af et forventet udkast til forhandlingsmandat kan det konkluderes, at Kommissionen foretrækker den anden option.

Tre tropiske tunfisk arter (gulfinnet tun, storøjet tun, bugstribet bonit), som på nuværende tidspunkt fiskes målrettet af EU-fartøjer i området, migrerer gennem Tanzanias fiskerizone. Langlinefartøjer fanger sværdfisk og hajer, men også nogen tun. Ifølge rapporten vurderer IOTC, at ingen af målarterne er overudnyttede.

EU har i forvejen fiskeripartnerskabsaftaler i det Indiske Ocean med Seychellerne, Comorerne, Mauritius, Mozambique og Madagaskar.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om et forslag til henstilling om at indlede forhandlinger. Forslag til endelig indgåelse af nye fiskeripartnerskabsaftaler med tilhørende protokoller kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Konsekvenser

Et eventuelt forslag om indledning af forhandling om en ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser, men en eventuel indgåelse af en ny protokol vil kunne forventes at have en, yderst begrænset, indvirkning på EU-budgettet. Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter og bidrager derfor proportionalt med finansieringen af en eventuel fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende protokol.

Danske fiskere fisker ikke i området, og der vurderes ikke at være erhvervsøkonomiske konsekvenser i relation til en eventuel aftale.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i § 5-udvalget (fiskeri), og der er ikke indkommet bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,

- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at en eventuel ny aftale skal opfylde de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. – 20. marts 2012 og den nye grundforordning.

Såfremt der på baggrund af forhandlingsmandatet opnås enighed om en ny fiskeriprotokol med Tanzania, vil resultatet skulle godkendes af Rådet og Europa-Parlamentet.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et forslag kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.